

ב'יח
לכבוד י"א ניסן ה'תשע"ט
ליקוט ענייני גאולה ומשיח בקשר עם תהילים קאפיטל קי"ח

לעינן חורחת אברם צבי בעיר יהודת סביל לודא

בגנות אדום, שעלו אומר לה' אלקי ישראל . .
ובישועתו והצלתו יהיה קול רנה ושותה באהלי
צדיקים שם ישראל . . שシリות תשבותיהם יאמרו
שפטו.

וחותשה הנזהלה הזאת תהיה לא בחיל ולא בכח
אפשרי כי אם בכחיו יתי' וזה פאתה ה' תיתה זאת
היא נפלאת בעינינו שתהיה הנאהלה פלאה רבתה
בעיני כל אדם.

ושאמור ברוך הבא בשם ה' על מלך המשיח, כי
כאשר השיעית יושיע ויכליח לעמו יבא משלוחו בשם
ה' יואכר לשראל **ברכונוכם מבית ה'** ר'יל ברכונכם
והשפונכם תהיה מבית ה' שהוא מכסה כבשו
וכורום קדשו אל ה' וואר לטש שיאור פניו אליו.

ויזחה את בפי לישותה תג לה' בשמהה ובשירים
וירוא אומרו אסרו חוג בעבותיהם עד קורת המזבח
ר'יל לא תעשו החוג בתוכיכם כבחוותכם בגנות אבב
בבית ה' הביאו החוג . . ואז תתחל ותאמור לפני
אליך אתה . . כי לעולם חסדו.

ספרון:

יאמר נא ישראל – בני בית ראשון. בית אהרן –
שמלכו בבית שני. יאמרו נא יראי ה' – בגנות
המשיח.

ימין ה' רוממה – לך הימין שיפקד על צבא
המורים במרום ועל מלכי האדמה באדמתו, ואז
תrai ימינו ה' עשה חיל והוא ימס צרינו.

אלשין:

אנ' בקשתי היה שכאשר במנן עז' חפרת י-ה ויהי
לי לישועה, שהוא בישועת גלות מצרים, שאנו בili
קרב ומחלמה רך שהיה קול רנה ושותה באהלי
צדיקים שהיו מרים בביהם ונושעים והי' ימין ה'
עשה חיל, כך בישועה זו תהוי ימין ה' רוממה
ליישראל ימינו ה' עשה חיל להלחם בשונאיו
ואגונתו נחריש.

רד"ק:

אמר לנו כל התאות: הווו לה' כי טוב עשה להם
לשראל ושם חסדו לעולם כולם לסתור לסתור
ימים רבים שהוו בגנות ועתה הם אדונים, וכן בית
אהרן יוזו לבדים ויאמר כי לעולם חסדו שבטלת
הכהונה מהם כמה שנים בגנות ועתה שם אלוי. וכן
יראי ה' המתבזדים בטעורה ובחמותם כולן יוזו
ויאמרו כי לשלם חסדו, כי בגנות מושב החרות לא
הו להם פנאי ולא היו לבבם שלם וכןון אל ה'
אלקייהם ועתה יוזו אתה.

אבן מסאו הבוניים – כמו שששה אדם פינות הבית
באמבים גודלים וופת לחסיד ולקיים אבני הבניין,
כן יהו ישראל לשheid לבא, יהו לראש ויהו קיום
העולם.

ובח' פשת (הנש"ב לר' ברד"ז יצחק אברבנאל):

לפי שביצים . . העמים לא קבלו אמוןנו ולא
הלהוו, אמר שלא יהי כן בנטול השעה, כי
הנויים והאותם כולם יהללו וישבטו את השם,
ועליהם אמר כי גבר עליינו חסדו.

ואמר שעם הוות שאותם והלאומים יוזו שכן
ואממו, הנה עם בני ישראל והוא שיעשו שבת
מיוחד בפי עצמו והוא אומרו הווו לה' כי טוב כי
לעולם חסדו . . בזמנן הנזרולא או יהי זכע ראי
לשיאמר ישראל כי לשלם חסדו לפי שאז יקבלו
החסד האמתי . . כי לשלם חסדו לא יאות בעצם
ובשלימות כי אם בזמנן הנזרולא.

ואפשר לומר עוד, שכן במאמר כי לעולם חסדו
לטמר. אל תהשבו שאחרי הטגולת הזאת נשוב
בגנות אחר, כמו שאחרי יציאת מצרים במנן גנות,
אינו כן כי אותו החסד שעשה עמום ביציים היה
זמני, והחסד הזה שיעשה עמום בתשועה הנזרולא
זהותה תהיה להם לשלם ועוד.

על גנות אדום חאורך זהות אמר שד דחתה דחיתני
לפמול ר'יל לא היה לה דחיתה קרובה לנפילת וכלי
המוחלטות כי אם בגנות רומי הרשות אם לא ש'ה'
ערני וחצילני מידם. עז' זומרת י-ה יהוי לו
לישועה, ר'יל החז' אשר היה לשלא באתוי לכלי

ב'יח
לכבוד ר' יא ניסן היטשע'יט
ליקוט ענייני גאולה ומשיח בקשר עם תהלים קאפיטל קי"ח

לעינן חורה'ית אברהム צבי בעיר יהודת סביל' למדא

וואס סייאו געווען יד זורען, וואס דאס אוֹן יד יטמן
אוֹן יד שמאל, נאר עס וועט זיין לית שמאלא בהאי
ערזא, צוויי מאל'ימן... אוֹן הוועז די פעמים וואס
דאַס אוֹזֶן כולֶל כל סדר השתלשלת, די גאנצע
עבדה פון זמן הנגלת, בייז צו הוועז להי צי כובָּסִי
עלולם חסוד וואס דאס וועט זיין לעיל ווען עס
וועט זיין זונלה כבדה.

ד"ה והי' ביום ההוא תשכ"ח:

מן חמיצר קראתי יְהֵי עָנֵנו בְּמִרְחָבִיָּה. דכטן שקוֹל
השופר, עיי שיוציאן מן חמיצר מצד' הקצר עיין
דזקא הוועז במרוחב וחתפשות בעוד חרחב, כטוויכ
הוא ברוחניות, שעיי הצעהן מן חמיצר והדווק
מן חמיצר קראתי יְהֵי עָנֵנו בְּמִרְחָבִיָּה.
... זה שליל ותקע בשופר גודל בכדי לשער את
האובדים והנדחים, הוועז, כי האובדים והנדחים חס
בתכלית חמיצר, זהה משורר וממושך התיקיעה
דשופר גודל (ההמושחה מבחןת סטיינה דכל
סיטומין) תכלית המורתה.

שיחות קודש (ליילאי דפסח תש"ץ):

כאשר מזג כייך אידיש כוסו של אל'י תורה
להבקבוק... ניגנו כנהוג את הגיון קל' אתה ואונדך
... ובאמצע חיפון החפסיך ואמר: דער רב' האט
געאנט אוֹ דער יונען אוֹן אַסְטָולְה צוֹ נְלִי אל'י.
דאַס וואס עס אוֹן טונע צו אונט אוֹן דענק די נאולע
שלימה דורך משיחן, אוֹן זאָל מען זאָן וויטער
דעס יונען בשמחה, וואס עס אוֹן אַסְטָולְה צוֹ נְלִי
אל'י, אוֹן אַתְקָדָה ווְהַמְּנֻה צוֹ בְּיַאַת המשיח, אוֹן
ממושך זיין משיחן דא לנטוחה במוחה בימינו
לנטוחה מעשרה טפחים.

זה זיין (רב רפאל עמנואל חי ריקי):

אוֹן ה' הושיעת נא – בבא משיח בן יוסף. אַפְּנָה
הצילחת נא – אהיך בבא משיח בן דוד. ומאז
נאמר עליו: בָּרוּךְ תָּבָא בְּשֵׁם ה' כי על שמו של
הקביה הוא נקרא.

רמי' די מירקאנדו:

טן המצר – הוא הגלות שיכ' עור מצור... וככגד
הגנות הארכן הזה ולוחזק הגנוים כפל שני פעמים
ימין ה' רוממה ימון ה' עושה חיל... כאשר יבנה
בית המקדש ביב... בבואה לאות פני ה'... יאמרו
למהיים מהחו לי שערי צדק שערי בית המקדש
באם אודת י-ה, ישיבו הכהנים זה השער לה'
חכנסו בו כי צדיקים יבואו בו כנד שערי צדק כי אז
יתקיים ועטן כולם צדיקום. אז יכנס ישראל
למקדש ויתחיל להוזות לה'... והונא יודז להי על
שהצילים מן חד' מלכיות... אודך כי ענינגני – כנד
בבל... אבן – כנד מודי... מאת ה' היהת זאת –
כנד יון... זה הייס – כנד ישועת הגנות הזה אמר
זה חום – לאפוקי הרשונים – עשה הי לו ככל
נפלאתו, כי אחורי לא יהיה עוד אחר, על כן גnilה
ונשפתה בו באנות.

מצודות דוד:

אַפְּנָה נא – עתה בעט הנגולה יאמור ישראל בתהומות
לי אשר לעולם חסדו. **היא נפלאת** – לא תוכל
לדעת איך הייתה נאולת שלמה כיב' מה של יורה
על זו חטבע. **זה הייס** – יום הנגולה היה עשה תי
ולטה גnilה ושמחה בו כי בודאי לשלם תורי לא
כמעשה בו ייד שאינו מתקיים. **אַל ה'** – הוא תاجر
לו מחשבת הנגלה.

שיחות קודש (אחס"מ תשכ"ז):

אוֹן אַינְדָעַ דָעַ הַלְּדָא צוֹויִ חֲלִקִים, אוֹין חָלֵק וואס
ויעס אוֹיף יצוּיִם אוֹן דָעַ צוֹוִיכְעַן חָלֵק – וואס
דאַס אוֹן נאָקָס שְׂלֵישִׁי, נאָקָשְׂמָךְ חָמָטָן, וואס
דאַס אוֹן דענק די חכנה צוֹ דער נאולת העתידה –
אונט מען דעם צוֹוִיכְעַן חָלֵק הַלְּ.

אוֹן דארטן זאנט מען ימון ה' רוממה, ימון ה'
עושה חיל, צוֹויִי בָּאַל יְמִין, ניט ווי בא יצוּיִם